

Llei de modificació de la Llei transitòria de procediments judicials

Índex

[Mostra/Amaga]

- [Exposició de motius](#)

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 22 d'abril de 1999 ha aprovat la següent:

Llei de modificació de la Llei transitòria de procediments judicials

Exposició de motius

L'article 41.1 de la Constitució preveu que els drets i les llibertats reconeguts en els [capítols III i IV del títol II](#) siguin tutelats pels tribunals ordinaris mitjançant un procediment urgent i preferent, que té caràcter previ al recurs d'empara davant del Tribunal Constitucional, que només es pot interposar una vegada esgotat aquest procediment, i contra la segona sentència que denega la tutela del dret en qüestió ([article 86 Llei qualificada del Tribunal Constitucional](#)).

Aquesta previsió té una difícil aplicació, que en alguns casos és impossible, quan es tracta d'una vulneració del dret fonamental a la jurisdicció reconegut a l'[article 10 de la Constitució](#), per diversos motius: en primer lloc, perquè no existeix en la legislació processal un procediment preferent i urgent, de doble instància a més, on es pugui sol·licitar la tutela d'aquest dret enfront de les seves eventuais violacions en el decurs dels processos judicials. La vulneració d'aquest dret haurà de ser al·legada i coneguda pels tribunals ordinaris a través dels recursos ordinaris i altres remeis jurisdiccionals que es puguin intentar contra la resolució —o l'omissió— que hagi causat la dita vulneració, o, si aquesta ja no és atacable, contra la resolució que s'hagi dictat amb vulneració del dret fonamental a la jurisdicció. En el primer cas, el remei jurisdiccional consisteix en la interposició del recurs ordinari corresponent contra la resolució o l'omissió que directament causi la violació del dret. En el segon, en canvi, l'única solució és atacar la resolució definitiva en el procediment de la qual s'ha produït la lesió del dret a la jurisdicció.

I en segon lloc, el procediment especial, urgent i preferent en via ordinària resulta inoperant perquè és possible que contra la resolució que hagi causat la vulneració del dret o que hagi estat dictada amb vulneració d'aquest dret no s'hi pugui interposar cap recurs, per tractar-se d'una resolució definitiva i ferma.

Per aquests motius, resulta convenient introduir un incident de nul·litat d'actuacions, que permeti que el mateix òrgan que ha dictat la resolució en què s'ha vulnerat el dret fonamental a la jurisdicció pugui anul·lar-la, i retrotreure el procediment al moment anterior en què s'ha produït la violació del dret.

Registreu-vos a [LesLleis.com](#) per
accedir al contingut complet d'aquesta pàgina.

[Registre gratuït](#)

[Subscripció](#)

[Ja Estic Registrat](#)